

Geachte Raad, geacht college,

Als u een auto heeft, dan bent u waarschijnlijk ook lid van de ANWB. Je belt ze niet dagelijks. Maar je bent blij dat ze er zijn, als je met pech langs de weg staat. Iets vergelijkbaars is Zorgvrijstaat. En met ons velen.

Een van onze wijkgenoten had enige tijd geleden steeds dwingender gedachten om een einde aan zijn leven én dat van zijn vrouw te maken. Hij had al drie nachten niet geslapen en durfde de vrijdagnacht niet meer in te gaan. De crisisdienst zou terugbellen maar deed dat niet. Een buurman had hem aan ons verbonden, zij doen iets met mentale problemen. We gingen wandelen, we belden een psychiater voor advies en we maakten een crisisplan. Via de huisartsenpost kreeg hij medicatie. Bij een vriend kon hij overnachten. Wij belden een maand lang elke ochtend om in te checken en elke avond om uit te checken. Na drie maanden ging hij weer aan het werk. Hij schreef ons een briefje. "Ik heb nog wat gesprekken met een psycholoog gehad, maar die deden niet zo veel. Wat mij geholpen heeft, was dat ik wist dat er een netwerk om mij heen stond. Een netwerk dat er was voor mij."

De maatschappelijke kosten van moord en doodslag liggen rond de €1 miljoen euro. In de tien jaar dat wij bestaan hebben wij dus al ruim de kosten van subsidies terugverdiend. Wij kunnen op dit soort vragen inspelen, buiten kantoortijden om, omdat we er zijn. Omdat andere activiteiten gefinancierd wordt door Couleur Locale.

Er was ooit een tijd waarin Rotterdam grote sociale opgaven wist aan te pakken. De prostitutiezone aan de Keileweg werd gesloten en 3000 dak en thuislozen werden van straat gehaald. Er werd slim gekeken naar waar eerst geïnvesteerd moest worden, en tenslotte werden heel gericht de plekken van verelendung gesloten. Ik heb daar als manager bij een GGZ-aanbieder aan mogen bijdragen.

We staan inmiddels weer voor grote opgaven. We stevenen af op een zorginfarct. We zouden kunnen leren van de lessen die we toen hebben geleerd. Daarom ben ik tien jaar geleden met Zorgvrijstaat begonnen. Een Zelfregie en Herstelplek als onderdeel van de gemeenschap. Laagdrempelig en toegankelijk.

Een plek waar we een supportgroep hebben voor mensen met psychosegevoeligheid.
Waar we een supportgroep hebben voor slachtoffers van seksueel misbruik.
Een netwerk voor jonge mensen die we motiveren om niet in criminele netwerken verstrikt te raken.
Een plek waar het IZA toe stimuleert.

Er wordt landelijk 1,4 miljard beschikbaar gesteld voor impactvolle transformatie plannen.

In de dagelijkse praktijk werken wij aan transformatie. We committeren ons aan de beleidsuitgangspunten van de gemeente. We gaan vanuit ons vakmanschap aan de slag. We maakten afspraken met wijkteam en zorgaanbieders om samen op te trekken om meer mensen binnen onze sociale basis een plek te bieden. Om zo meer kwaliteit van samenleven te bereiken. Maar ook met ander rendement. Het voorkomen van uithuisplaatsingen, het

voorkomen dat mensen in de bijstand terecht komen. En met de afgesproken samenwerking denken we ook hefboomen te kunnen vinden die bijdragen aan een lagere stijging van zorgkosten.

We zitten niet aan tafels waar de IZA, GALA en SPUK middelen worden verdeeld. Wij maken gebruik van Couleur Locale. Vanuit Couleur Locale werden we gestimuleerd om verder te professionaliseren. We kregen een stabiele basis waarmee we kunnen bouwen en meer mensen mee kunnen laten doen. Andere initiatieven werden gemotiveerd om mensen aan te nemen.

Maar de wethouder is van plan om voor volgend jaar een maximumbudget van €35k per initiatief in te voeren. En ook nog eens te bezuinigen op Couleur Locale.

Wij begrijpen er niets meer van! Het voelt als een jojo-beleid. Het ene jaar is het zus, het andere jaar zo. Dat kost ons enorm veel energie. Tijd en energie die we niet kunnen steken in het verder versterken van de sociale basis. De zorgen die we nu hebben gaan niet zozeer over ons voortbestaan. De zorgen die we *hebben gaan over mensen* die we straks in de kou moeten laten staan.

We vragen:

1. Om terug te grijpen op de vele lessen die we in Rotterdam met elkaar hebben geleerd. Waarmee we grote maatschappelijke opgaven kunnen aanpakken.
2. We pleiten voor consistent beleid waarmee we kunnen blijven bouwen.
3. En we pleiten ervoor om gericht te investeren en om aan te sluiten bij wat de sociale basis nodig heeft. Daarvoor sluit ik aan bij mijn voorganger. Laat ons niet in de kou staan. U rekt op ons, wij rekenen ook op u!

Alexander Hogendoorn
Zorgvrijstaat

www.zorgvrijstaat.nl